

Οι Έλληνες της Βενετίας δεν ξεχνούν τους Πόντιους

/ [Ομογένεια](#)

Με τίτλο: «Η γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου. Εμείς δεν ξεχνάμε», η Ελληνική Κοινότητα Ορθοδόξων της Βενετίας έκανε μια ανάρτηση στο facebook, για να δείξει ότι ούτε στη γειτονική χώρα οι Έλληνες ξεχνούν τη γενοκτονία των Ποντίων αδελφών μας.

Αναφέρουν, μάλιστα, ένα περιστατικό που αναφέρεται στο βιβλίο: «Η γενοκτονία των Χριστιανών» του Benny Morris.

«Πλησιάζει η επέτειος της 19ης Μαΐου, Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου. Τα βιβλία ιστορίας ανασύρουν ιστορίες πρωτάκουστης βίας, που μου βαραίνουν την ψυχή. Κι όμως είναι απαραίτητο να θυμόμαστε: είναι ένα ηθικό καθήκον απέναντι σε εκείνους που σφαγιάστηκαν.

Κάθε γενοκτονία έχει τους δικούς της δολοφόνους: Οσμάν (στην φωτογραφία), ο σφαγέας του Πόντου, ένας από τους πιο άγριους. Θα σας υπενθυμίσω μόνο ένα περιστατικό (από τα εκατοντάδες που υπήρξαν). Το 1920, ο Τοπάλ Οσμάν ήταν δήμαρχος στην Κερασούντα, όπου ζούσε μια εύρωστη κοινότητα των Ελλήνων του Πόντου, απόγονοι του ιδρυτή της πόλης.

Τη νύχτα μεταξύ 13ης και 14ης Αυγούστου του 1920 ο Οσμάν λεηλάτησε αρκετά χωριά και φυλάκισε όλους τους χριστιανούς άντρες. Οι γυναίκες, στο έλεος των πρώην πολιτοφυλάκων, βιάστηκαν.

Για να ελευθερωθούν οι άνδρες απαιτήθηκαν λύτρα ύψους 300 χιλιάδων τουρκικών λιρών. Οι γυναίκες έκαναν τα πάντα, για να πουλήσουν τα αγαθά τους, καρπούς εργασίας πολλών γενεών, με μοναδικό στόχο να καταφέρουν να πληρώσουν. Αυτή υπήρξε η οικονομική και επιχειρηματική καταστροφή των Ελλήνων. Ο Οσμάν διασκέδαζε να σκοτώνει 5-6 Χριστιανούς κάθε νύχτα! Όποιος σωζόταν, βέβαια, δεν ξέφευγε από τις μετέπειτα απελάσεις που διέταξε ο Μουσταφά Κεμάλ».

«Δεν κουράζομαι ποτέ να επαναλαμβάνω στα παιδιά στο σχολείο», γράφει ο Έλληνας δάσκαλος - διαχειριστής της ομάδας στο φέιςμπουκ, «ότι κάθε γενοκτονία φέρει μέσα της, εκτός από το μίσος, το σπόρο του φθόνου. Ζηλεύω τον γείτονα που είναι πλουσιότερος από εμένα και τον σκοτώνω, για να καρπωθώ τον πλούτο του. Οι Έλληνες του Πόντου είχαν ένα ελάττωμα στα μάτια των Τούρκων: ήταν σκληροί εργαζόμενοι, είχαν εμπορικό ταλέντο και οι δραστηριότητές τους άκμασαν. Ένας καλός λόγος να τους σκοτώσεις και να τους κυνηγήσεις ήταν, επίσης, να αρπάξεις τα χρήματά τους».